

Johannesevangeliet 5:18

*“Då blev judarna ännu ivrigare att döda honom, eftersom han inte bara upphävde sabbaten utan också sade att Gud var hans Fader och gjorde sig själv **lik** [isos] Gud.”*

En första fråga är om Jesus verkligen gjorde sig lik Gud eller om det enbart var en falsk anklagelse från dessa judar. I samma vers blev han nämligen även anklagad för att ha upphävt Sabbaten, vilket, om det var sant, skulle ha gjort honom till en syndare och därmed diskvalificerat honom som Guds felfria offerlamm. Sedan bör vi fråga oss vad det innebär i praktiken att vara lik Gud. Innebär det att man *är* Gud eller att man har en likhet i fråga om makt och auktoritet? Utifrån kontexten till denna vers ser vi att den likhet han hade blev honom *given* och var därmed inte något han ägde av naturen:

*“Sonen kan inte göra något av sig själv, utan endast det han ser Fadern göra ... Liksom Fadern har liv i sig själv, så har han **gett** åt Sonen att ha liv i sig själv. Och han har **gett** honom makt att hålla dom ... Jag kan inte göra något av mig själv.”¹*

Dessa ord visar tydligt att Jesus inte kan ha ansett sig vara lik Gud i fråga om ursprung och väsen, utan snarare i fråga om makt och auktoritet, något han hade *fått* av sin himmelske Fader. Även om en del gärna vill kontra med att Jesus fick denna makt och auktoritet eftersom han befann på jorden, får de ändå svårt att belägga att han samtidigt skulle ha varit 100% Gud, vilket den traditionella kristna tron gör gällande. Går vi sedan vidare i samma kapitel hittar vi det avgörande belägget för att Jesus inte på något sätt gjorde anspråk på att vara Gud:

*“Jag har kommit i min Faders namn, och ni tar inte emot mig. Men kommer det någon annan i sitt eget namn, honom tar ni emot. Hur skall ni kunna tro, ni som tar emot ära av varandra och inte söker den ära som kommer från **den ende Guden**?”²*

Här ser vi att Jesus visade på Fadern som “den ende Guden”. Dessa ord stämmer väl överens med den bön han bad till Fadern senare i samma evangelium: “*Detta är evigt liv att de känner dig, **den ende sanne Guden**, och den som du har sänt, Jesus Kristus.*”³ Av dessa ord framgår det tydligt att Jesus inte inkluderade sig själv i denna titel utan beskrev sig istället som *utsänd* av den Guden. Avslutningsvis kan nämnas att om dessa judar verkligen anklagade Jesus för att vara Gud, varför ser vi inte denna anklagelse upprepas när han senare hängde på korset:

*“De som gick förbi smädade honom och skakade på huvudet och sade: ‘Du som bryter ner templet och bygger upp det på tre dagar, hjälp dig själv, om du är Guds Son, och stig ner från korset!’ Också översteprästerna och de skriftlärda och de äldste gjorde narr av honom och sade: ‘Andra har han hjälpt. Sig själv kan han inte hjälpa. Han är Israels konung. Han må nu stiga ner från korset, så skall vi tro på honom. **Han litar på Gud. Nu får Gud rädda honom**, om han har honom kär. Han har ju sagt: Jag är Guds Son.’ På samma sätt blev han också hånad av rövarena som var korsfästa tillsammans med honom.”⁴*

---

¹ v. 19, 26-27, 30

² Joh. 5:43-44

³ Joh. 17:3

⁴ Matt. 27:39-44

Istället för att bli hånad för att vara Gud, ser vi att han istället blev ombedd att lita på den Guden för sin räddning. Hur kan man vara Gud och samtidigt vara beroende av Gud för sin räddning? För de som vill använda titeln Guds Son som bevis för Jesu Gudom i denna text, se under *Titeln "Guds Son"*.